

БЪЛГАРСКИ ЛЕКАРСКИ СЪЮЗ
изх. № 125
08.12.2020
УПРАВИТЕЛЕН СЪВЕТ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № КЗ-053-10-53
дата 08.12.2020 г.

До

Д-р Даниела Дариткова, в качеството си
на председател на Комисия по
здравеопазването към 44-то Народно
събрание на Република България

СТАНОВИЩЕ

От

Д-р Иван Маджаров, в качеството си на
Председател на УС на **БЪЛГАРСКИ
ЛЕКАРСКИ СЪЮЗ (БЛС)**, с код по
БУЛСТАТ 121855943, със седалище и
адрес на управление: гр. София, бул.
„Акад. Иван Гешов“ № 15

Относно: Законопроект за допълнение на
Закона за лекарствените продукти в
хуманната медицина, 054-01-107

УВАЖАЕМА Д-Р ДАРИТКОВА,

Във връзка с Ваше писмо с изх. № КЗ-053-10-53 от 07.12.2020г. относно становище
на БЛС по Законопроект за допълнение на Закона за лекарствените продукти в хуманната
медицина, № 054-01-107, внесен от Валери Симеонов Симеонов и група народни
представители на 27.11.2020 г. (наричан по-долу „Законопроекта“), Ви уведомяваме за
следното:

В §1 от Законопроекта се предвижда създаването на нова ал. 3 на чл. 220 от Закона за
лекарствените продукти в хуманната медицина, като се предлага по искане на пациента
магистър-фармацевтът да заменя предписан лекарствен продукт с друг лекарствен продукт,
който е с най-ниска цена, със същото международно непатентно наименование
предписаната лекарствена форма и количество в доза единица. За замяната пациентът
информира лекуващия лекар. Замяната не е допустима за лекарствени продукти със
специфични критерии на прилагане и предписване, определени със списък от
Националният съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти. Замяната не се
извършва и при отразено на гърба на рецептата изрично писмено указание от предписващия
лекар, съдържащо причините, налагачи продукта да не се заменя.

Български лекарски съюз изразява своята голяма тревога от така предложените допълнения на Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина. Медицината (от лат. *medicus* – „лечител“) е наука за диагностициране, лечение и предотвратяване на болести и наранявания. Тя изучава системите на човешкия организъм, заболяванията и тяхното лечение, което помага за практическото прилагане на това знание и създаването на лекарства и технологии. Всички тези знания се придобиват с години от изучаващите специалността „Медицина“ и техния практически опит след това – лекарите са тези, които знаят как да диагностицират и как да лекуват човешкия организъм. Нито пациентът, нито магистър-фармацевтът разполагат с гореописаната съвкупност от знания и умения за това по какъв начин да бъдат лекувани хората.

Самият процес по диагностициране на пациента се извършва в медицинския кабинет на личния лекар. Процесът на диагностицирането приключва с взаимно обсъждане и вземане на решение за необходимата най-подходящата терапия на пациента, получаване на неговото информирано съгласие с какво лекарство и по какъв начин да се лекува, в случай на възможност за лечение с различни лекарства.

Към настоящия момент в Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина е нормативно регламентирана възможността на лекаря да изписва лекарствен продукт както по търговско, така и по международно непатентно наименование – INN. Тази възможност е предоставена само на лекарите именно заради гореописаните знания и умения, с които само те разполагат.

Пациентите са лицата, които при оплакване или нарушаване на здравословното си състояние, се обръщат към своите лични лекари, защото самите пациенти не разполагат с познанията, необходими им за точното и сигурно диагностициране и лечение. Лекарят е лицето, което диагностицира своите пациенти и въз основа на това им предписва най-правилния метод/лекарство за лечение. Недопустимо е пациентът, пренебрегвайки инструкциите на своя лекар, сам да решава с какво лекарство да се лекува и с какво не.

На следващо място, със Законопроекта се въвежда задължение за пациента, който при замяна, следва да уведомява своя личен лекар. Създаването на това задължение не кореспондира с цялостната рамка за правата и достъпа на гражданите до системата на здравеопазването. От друга страна, при така представения текст не става ясно по какъв начин ще се удостоверява желанието на пациента за замяна на предписаното му лекарство.

Чрез Законопроекта се въвежда забрана за замяната, в случай че на гърба на рецептата е отразено изрично писмено указание от предписващия лекар, съдържащо причините, налагащи продукта да не се заменя.

БЛС категорично изразява своето несъгласие да се вменяват задължения на лекаря, който издава рецептата, да се аргументира пред изпълняващия рецептата – магистър-фармацевта, а в много случаи и помощник-фармацевта. БЛС поставя и въпроса какво ще се

случи, ако изпълняващият рецептата, който не разполага с гореописаните медицински познания откаже да приеме аргументите на лекаря, издал рецептата?

С оглед на изложеното, БЛС категорично не подкрепя Законопроект за допълнение на Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, № 054-01-107, внесен от Валери Симеонов Симеонов и група народни представители на 27.11.2020 г.

гр. София
08.12.2020г.

С уважение:

